

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.626 van 5 februari 1998
in de zaak A. 31.903/VII-5210.**

In zake : Pierre DE LETTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J.-Cl. CLAEYS,
kantoor houdende te GENT,
Prinses Clementinalaan 122

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

tussenkommende partij :

de gemeente DENDERLEEUEW.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre DE LETTER op 9 juli 1984 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs van 7 mei 1984 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 november 1983 houdende verlening van de vergunning voor een periode van drie jaar aan verzoeker, tot exploitatie van een klasse II-stortplaats te Denderleeuw, Vinkenlaan, op de percelen Sectie B nrs. 334b, 336, 337, 338a, 339g en f, 340, 342k, c en f van het kadaster, gegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt vernietigd;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 23 maart 1988;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1988 die de tussenkomst van de gemeente Denderleeuw toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 25 november 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 december 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN DE KEERE die, loco Advocaat J.-Cl. CLAEYS verschijnt voor verzoeker, van Advocaat K. GULDIX die, loco Advocaat B. VERDOODT verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. LAGAE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat de verwerende partij de memorie van antwoord ongeveer acht maanden te laat heeft ingediend; dat verzoeker vraagt om die memorie dan ook uit de debatten te weren; dat in acht genomen de gelijk-

heid van de partijen op dat verzoek wordt ingegaan; dat de memorie van antwoord uit de debatten wordt geweerd;

1.2. Overwegende dat zowel verzoeker als de verwerende partij nog een niet in het procedurereglement voorgeschreven aanvullende memorie hebben ingediend; dat die stukken eveneens uit de debatten worden geweerd;

2. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De "Vlamovenputten", waar in het verleden klei werd gewonnen, liggen in een ontginningsgebied met nabestemming landbouwgebied. Teneinde de nabestemming te kunnen verwezenlijken dienen de putten te worden opgevuld.

Verzoeker verkrijgt op 5 april 1979 een vergunning voor twee jaar om een put op te vullen met vaste, niet-giftige industriële afval.

2.2. Nadat op 27 januari 1983 een nieuwe vergunningsaanvraag was ingediend, weigert de Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs op 18 juli 1983 in beroep de vergunning voor de uitbating van een klasse II-stortplaats op de kadastrale percelen gelegen te Denderleeuw, sectie B, nrs. 337, 338 a, 339 f, 339 g, 342 k, e en g. Deze weigering is gebaseerd op de overweging dat "volgens de meest recente gegevens ter voorbereiding van het Plan deze put niet in aanmerking komt voor opvulling met huishoudelijke afvalstoffen".

2.3. Na deze weigering dient verzoeker op 22 augustus 1983 andermaal een vergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een klasse II-stortplaats, doch met uitsluiting van huisvuil. De aanvraag heeft betrekking op de kadastrale percelen nrs. 336, 337, 339 g, 340, 334 b, 338 a, 339 f, 342 k, 342 e, 342 f.

2.4. Op 18 november 1983 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning te verlenen.

2.5. Tegen het besluit van de bestendige deputatie van 18 november 1983 worden verschillende administratieve beroepen ingesteld, met name door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Denderleeuw, OVAM, v.z.w. BRAAMLAND, v.z.w. RALDES, "Tovenaarsgilde Iddergem", aktiekomité HEMELRIJK, Toneelkring "EIKELS WORDEN BOMEN", en een aantal particulieren.

2.6. Na het inwinnen van een aantal adviezen en nadat een hoorzitting is gehouden, neemt de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs op 7 mei 1984 de thans bestreden beslissing : de administratieve beroepen worden ingewilligd en de beslissing van de bestendige deputatie van 18 november 1983 wordt vernietigd om reden dat, gelet op de hydrogeologische toestand van het stortterrein, de put niet in aanmerking komt voor opvulling met klasse-II-afvalstoffen;

2.7. Inmiddels, met name op 30 maart 1984, heeft de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen verzoeker een vergunning toegekend voor de exploitatie van een stortplaats klasse III op dezelfde percelen als waarvoor de vergunning voor de exploitatie van een stortplaats klasse II werd geweigerd.

3.1. Overwegende dat, gelet op het sub 2.7. weergegeven feit, aan verzoeker door het bevoegd lid van het auditoraat werd gevraagd of hij nog steeds belang meent te hebben bij de vernietiging van het bestreden besluit; dat de raadsman van verzoeker volgend antwoord heeft verleend :

"Mijn cliënt meent dat hij wel degelijk nog steeds het vereiste belang heeft in de procedure die werd ingeleid tot nietigverklaring van het ministerieel besluit van 7 mei 1984.

Dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij beslissing van 30 maart 1984 aan mijn cliënt een vergunning toekende voor de exploitatie van een klasse 3 stortplaats op dezelfde percelen als deze waarop het bestreden ministerieel besluit betrekking heeft, verandert daar niets aan. Deze vergunning is verleend voor een stortplaats van klasse 3, terwijl het ministerieel besluit van 7 mei 1984 betrekking heeft op de aanvraag tot exploitatie van een klasse 2 stortplaats.

Gezien mijn cliënt op de betrokken percelen steeds een klasse 2 stortplaats heeft willen exploiteren (en dit nog steeds wenst te doen) kan er m.i. geen twijfel over bestaan dat mijn cliënt nog steeds het vereiste belang heeft. Er is immers in Vlaanderen een groot gebrek aan klasse 2-stortplaatsen, waardoor de exploitatie van een klasse 2 stortplaats evident veel interessanter is dan de exploitatie van een klasse 3 stortplaats";

dat in zijn laatste memorie ingediend op 27 april 1995 verzoeker op vraag van het bevoegd lid van het auditoraat nog verklaart dat de desbetreffende percelen nog niet zijn volgestort; dat de verwerende partij die verklaring niet weerlegt, maar enkel stelt dat verzoeker zijn bewering niet bewijst, zodat zijn beroep bij gebrek aan belang als onontvankelijk moet worden afgewezen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij evenmin het bewijs levert dat de bewering van verzoeker niet overeenstemt met de werkelijkheid; dat de exceptie wordt afgewezen;

4.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 27, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet), doordat de bestreden beslissing werd genomen op 7 mei 1984, dit is twee en een halve maand na het verstrijken van de termijn van zestig dagen voorgeschreven bij evengenoemde bepaling; dat hij in zijn memorie van wederantwoord daaraan toe-

voegt dat het niet naleven van die termijn een rechtstreekse invloed heeft op zijn commerciële belangen;

4.1.2. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de termijn voorgeschreven bij artikel 27, § 2, van het afvalstoffendecreet een termijn van orde is, zodat de minister ook na het verstrijken van die termijn nog bevoegd en zelfs verplicht blijft om over het ingediende beroep te beslissen;

4.1.3. Overwegende dat naar luid van artikel 27, § 2, van het afvalstoffendecreet, zoals het luidde ten tijde van de bestreden beslissing, de Vlaamse Executieve haar beslissing dient te nemen binnen de zestig dagen na het instellen van het beroep en dat deze binnen de tien dagen nadat ze werd genomen ter kennis moet worden gebracht van de beroeper, van de Afvalstoffenmaatschappij en van de gemeente; dat evenwel de decreetgever aan het overschrijden van die termijn geen sanctie heeft verbonden, zodat die termijn als een termijn van orde geldt; dat dit des te meer klemmt nu artikel 27, § 2 van hetzelfde decreet aan de Vlaamse Executieve de mogelijkheid geeft om de aanvrager of de belanghebbenden te horen en om alle nuttige adviezen in te winnen, hetgeen niet steeds mogelijk is binnen de termijn van zestig dagen; dat weliswaar daaruit niet volgt dat de beslissing niet binnen een redelijke termijn moet worden genomen; dat uit de aanhef van de bestreden beslissing blijkt dat de beroepen werden ingediend tussen 8 december 1983 en 21 december 1983 en dat de bestreden beslissing werd genomen op 7 mei 1984; dat niet kan worden gesteld dat de uitspraak op het ingestelde beroep niet binnen een redelijke termijn is gedaan; dat het middel niet gegrond is;

4.2.1.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

"De door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen op 18.11.1983 aan verzoeker verleende vergunning tot exploitatie van een klasse II stortplaats werd vernietigd eensdeels op grond van de enkele overweging dat volgens het Gewestplan, Aalst - Ninove, Geraardsbergen, Zottegem, definitief geworden bij Koninklijk Besluit van 30 mei 1978, de vlamovenputten gelegen zijn in een ontginningsgebied met nabestemming landbouw, en dat deze stortplaats omringd is met landschappelijk waardevol gebied.

Uit de motivering van de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen d.d. 18.11.1983 blijkt echter dat de vergunning aan verzoeker verleend werd precies met het oogmerk voor ogen om de nabestemming landbouw te kunnen realiseren :

'... Overwegende dat de voorziene stortplaats bestaat uit een ontgonnen kleiput welke grotendeels met water gevuld is;

Dat deze put volgens het Gewestplan gelegen is in een ontginningsgebied met landbouwgrond als nabestemming;

Overwegende dat het wenselijk is ook om landschappelijke en ecologische redenen dat de put zo vlug mogelijk met de onschadelijke afvalstoffen, zoals opgesomd in de aanvraag, zou opgevuld worden en teruggegeven worden aan de landbouw;

Dat in geen geval huisvuil mag gestort worden'.

Er weze aan herinnerd dat de PVBA DE SIMPEL, aan wie op 28.08.1976 een ontginningsvergunning verleend werd, sedert het verstrijken op 25.02.1977 van de haar gegeven vergunning nimmer heeft voldaan aan het vereiste om binnen de zes maand na het verstrijken van de vergunning de betrokken percelen terug voor de landbouw geschikt te maken.

Uit wat voorafgaat blijkt aldus dat de overwegingen dat de put gelegen is in een ontginningsgebied met nabestemming landbouw en dat de stortplaats omringd is met landschappelijk waardevol gebied geen motivering inhoudt van de vernietiging van het Besluit van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen. Aan de motiveringsplicht zou enkel voldaan zijn indien in de bestreden beslissing op duidelijke en omstandige wijze de redenen worden aangegeven op grond waarvan de evengemelde motivering van de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen en de talrijke gunstige adviezen waarnaar verwezen wordt moeten verworpen worden.

Nu blijkbaar de talloze gunstige adviezen - terloops weze opgemerkt dat ook het Bestuur van de Stedebouw en van Ruimtelijke Ordening op 25 oktober 1983 een gunstig advies verleende inzake de aanvraag van verzoeker tot het bekomen van een vergunning voor de exploitatie van een klasse II stortplaats - in de bestreden beslissing zonder enige motivatie gewoon over het hoofd worden gezien, kan men zich terecht afvragen welk het nut is van het inbouwen van een procedure van verplichte adviesverlening, zoals voorzien in het Besluit van de Vlaamse Executieve van

21 april 1982 houdende vaststelling van de lijst van instellingen die advies dienen uit te brengen over de vergunningsaanvraag die bij de Bestendige Deputatie wordt ingediend.

De door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen op 18.11.1983 aan verzoeker verleende vergunning tot exploitatie van een klasse II stortplaats werd vernietigd anderdeels op grond van de enkele overweging dat, gelet op de hydro-geologische toestand van het stortterrein, de put niet in aanmerking komt voor opvulling met klasse II afvalstoffen.

Andermaal houdt een dergelijke nietszeggende overweging geen afdoende motivatie in van de vernietigingsbeslissing, nu enerzijds de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen terzake overwegend gestoeld is op het advies uitgebracht door de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie, welke luidt : 'Overwegende dat uit het advies van de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie blijkt dat op hydro-geologisch vlak zich weinig problemen stellen; dat over de ganse diepte van de put kwartaire leem wordt aangetroffen;

Dat de reeds gebouwde waarnemingsputten voldoen op voorwaarde dat ze bereikbaar blijven; dat het nochtans wenselijk is om voor het aanvangen van de stortactiviteiten grondwaterstalen te nemen en te ontleden om een nultoestand op te nemen;', en anderzijds verzoeker bij zijn vergunningsaanvraag het verslag van een op zijn verzoek door de PVBA GEOLAB uitgevoerd onderzoek heeft ingesloten, waarin o.m. in duidelijke ondubbelzinnige en onomwonden bewoordingen wordt gesteld : 'uit de boringen blijkt dat de groeve volledig in de leemlagen uitgegraven is, en dat er onder de bodem van de put nog een kwartaire leemlaag van gemiddeld ca. 8 meter dikte aanwezig moet zijn. Onder deze leemlagen komt verder nog een minimum 5 meter dikte lichte zandleemlaag voor van het Ieperiaan. De doorlatendheid van de aanwezige leemlagen is vrij miniem zodat belangrijke infiltratie van eventueel verontreinigd water zowel in de diepte als zijdelings van de put nagenoeg uitgesloten zijn. Daarbij komt nog dat de ionenuitwisselingscapaciteit van leemlagen zeer groot is. (blz. 3 verslag GEOLAB)'.
'.

Tenslotte moet nog onderlijnd worden dat in de door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen verleende vergunning bovendien nog een aantal restricties ingebouwd werden teneinde alle nog eventueel resterende bezwaren vanuit hydro-geologisch oogpunt volledig weg te werken.

Naar het oordeel van verzoeker zou alleen aan de motiveringsplicht voldaan zijn indien in de bestreden beslissing op omstandige wijze de redenen zouden opgegeven zijn op grond waarvan het advies uitgebracht door de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en Energie, waarop de Bestendige Deputatie zich tevens hoofdzakelijk heeft gesteund om de gevraagde vergunning aan verzoeker te verlenen, en de bevindingen van

het onderzoek uitgevoerd door de PVBA GEOLAB moeten verworpen worden. Uiteraard is aan deze motiveringsplicht niet voldaan en is de bestreden beslissing niet voldoende met redenen omkleed door ze enkel en alleen te laten steunen op de nietszeggende overweging dat : 'gelet op de hydro-geologische toestand van het stortterrein, de put niet in aanmerking komt voor opvulling met klasse II afvalstoffen'.

De aangewezen overheid diende in haar beslissing in elk geval de concrete redenen doen kennen die haar tot de genomen beslissing hebben gebracht, derwijze dat op volledige wijze inzicht wordt verschaft in haar besluitvorming.

Het is tevens een algemeen principe dat, inzonderheid wanneer zoals terzake tegenstrijdige adviezen werden uitgebracht - en deze tegenstrijdigheid dan slechts bestaat in twee ongunstige adviezen van OVAM en de GEMEENTE DENDERLEEUEW tegenover zes gunstige adviezen door andere instanties uitgebracht, men niet kan volstaan met een summiere motivering.

Tenslotte weze onderstreept dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is met het bij Ministerieel Besluit van 18.07.1983 genomen vernietigingsbesluit van de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen van 22.04.1983 : bij laatstgenoemde beslissing van de Bestendige Deputatie werd zoals hiervoor uiteengezet aan verzoeker vergunning verleend voor de uitbating van een klasse II stortplaats.

Deze beslissing werd bij voormeld Ministerieel Besluit van 18.07.1983 vernietigd hoofdzakelijk omdat 'de put niet in aanmerking komt voor opvulling met huishoudelijke afvalstoffen'. Waar thans door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen aan verzoeker vergunning gegeven werd voor de uitbating van een klasse II stortplaats met uitsluiting van huisvuil, kan deze beslissing uiteraard niet vernietigd worden zonder in tegenspraak te komen met voormeld Ministerieel Besluit van 18.07.1983.

In elk geval is andermaal aan het vereiste van een afdoende motivering met het oogmerk een volledig inzicht in de besluitvorming te verschaffen tekort geschoten door niet de concrete redenen op te geven waarom er geen tegenstrijdigheid is of kan zijn tussen de thans genomen vernietigingsbeslissing en het eerder genomen Ministerieel Besluit van 18.07.1983";

4.2.1.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog doet gelden dat de twee ongunstige adviezen van respectievelijk het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Denderleeuw van 13 oktober 1983 en van de Openbare Vlaamse

Afvalstoffenmaatschappij (de OVAM) van 21 oktober 1983 met de nodige reserves dienen te worden beoordeeld; dat hij desbetreffend benadrukt dat het advies van de OVAM gefundeerd is op een louter vermoeden dat ingevolge de hydro-geologische gesteldheid van het terrein de put moeilijk zal droog te pompen zijn en dat er een risico op laterale verplaatsing van percolatiewater doorheen de zijwanden zou bestaan; dat verzoeker daar tegenover stelt het advies uitgebracht door de dienst NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE en de studie en het verslag van de p.v.b.a. GEOLAB, die hij bij zijn aanvraag had ingediend overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen; dat hij daaraan toevoegt dat overeenkomstig artikel 4, § 1 de vergunningverlenende overheid op voorstel van de OVAM of op eigen initiatief een bijkomende studie kon vragen; dat hij nog opmerkt dat het studiebureau GEOLAB bij de opstelling van zijn besluit gebruik heeft gemaakt van bestaande hydro-geologische studies, onder andere gemaakt door de Rijksuniversiteit Gent en dat de keuze van dat studiebureau hem niet kan worden verweten nu er geen lijst bestaat van erkende geologische bureaus welke de nodige vaststellingen en onderzoeken doen bij een vergunningsaanvraag;

4.2.2. Overwegende dat de tussenkomende partij in essentie betoogt dat de bestreden beslissing niet was onderworpen aan de formele motiveringsplicht, dat de bestreden beslissing is gesteund op een uitdrukkelijke eigen motivering waaruit duidelijk blijkt waarom wordt afgeweken van de beslissing van de bestendige deputatie, dat er slechts één onvoorwaardelijk gunstig advies is verleend, dat de overige adviezen voorwaardelijk gunstig zijn, dat het advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Denderleeuw en van de OVAM zelfs ongunstig zijn, dat het bestuur niet verplicht is

om de niet gevolgde adviezen met een omstandige opgave van redenen te weerleggen, dat het advies van de dienst NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE enkel stelt dat er zich "weinig problemen" voordoen op hydro-geologisch vlak en toch de noodzaak vooropstelt voor het behouden van waarnemingsputten en het nemen van grondwaterstalen, dat ook de firma GEOLAB in haar conclusies niet zo "onomwonden en ondubbelzinnig" is als verzoeker wil laten doorschijnen, dat daarenboven de bestendige deputatie in haar beslissing een aantal voorwaarden heeft opgelegd die naar haar oordeel van aard zijn om "de milieuhinder inherent aan de exploitatie van een dergelijke inrichting te beperken", dat alhoewel daartoe niet verplicht, het bestreden ministerieel besluit formeel de motieven voor de genomen beslissing opgeeft en dat ook andere elementen van het administratief dossier de beslissing van de minister ondersteunen, zoals het ongunstig advies van de gemeente Denderleeuw van 13 oktober 1983 en de besprekingen gevoerd tijdens de hoorzitting van 20 januari 1984 in het Sociaal Cultureel Centrum van Denderleeuw;

4.2.3.1. Overwegende dat alhoewel ten tijde van de bestreden beslissing deze niet onderworpen was aan de formele motiveringsplicht, daarin toch volgende formele motieven werden opgenomen :

"Overwegende dat volgens het Gewestplan, Aalst-Ninove, Geraardsbergen, Zottegem, definitief geworden bij Koninklijk Besluit van 30 mei 1978, de Vlamovenputten gelegen zijn in een ontginningsgebied met nabestemming landbouw;

Overwegende dat deze stortplaats omringd is met landschappelijk waardevol gebied;

Overwegende dat deze kleiput opvulling vereist teneinde de nabestemming te kunnen verwezenlijken;

Overwegende echter dat, gelet op de hydrogeologische toestand van het stortterrein, de put niet in aanmerking komt voor opvulling met klasse-II-afvalstoffen";

dat daaruit blijkt dat het decisief weigeringsmotief gebaseerd is op de hydrogeologische toestand van het stortterrein; dat daarmede het bezwaar van de OVAM van 21 oktober 1983 werd gevolgd, die in haar beroepschrift aanvoerde :

"Overwegende dat de hydro-geologische gesteldheid van het terrein laat vermoeden dat de put moeilijk droog te pompen zal zijn en er bijgevolg een reëel risico bestaat van een laterale verplaatsing van percolatiewater doorheen de zijwanden; dat het bijgevolg aangewezen lijkt de opvulling te realiseren met inerte materialen (klasse III stortplaats)";

dat evenwel nergens wordt aangegeven welke de hydrogeologische gesteldheid van het terrein is, waarom er een vermoeden is dat de put moeilijk droog te pompen zal zijn en waarom er een reëel risico bestaat van een laterale verplaatsing van percolatiewater doorheen de zijwanden;

4.2.3.2. Overwegende dat daartegenover staat de studie van de p.v.b.a. GEOLAB, die verzoeker bij zijn vergunningsaanvraag heeft gevoegd overeenkomstig artikel 2, § 2, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen, waarbij voor stortplaatsen de verplichting wordt opgelegd bij de vergunning volgende bescheiden en gegevens aan de vergunningverlenende overheid te verstrekken :

"1e kenmerken van de bodem en de ondergrond van het terrein, waarop de stortplaats ingericht wordt,

en van de omgeving in een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen;
2e de grondwaterhuishouding van het terrein, waarop de stortplaats ingericht wordt, en van de omgeving; ...";

dat gelet op de wettelijke verplichting tot indiening van die bescheiden en gegevens, de door verzoeker ingediende studie niet zonder meer over het hoofd kan worden gezien; dat die studie onder meer een beschrijving bevat van de geologische opbouw van de groeve en een weergave van drie verkenningsboringen uitgevoerd met het oog op het verkrijgen van een "duidelijk beeld" betreffende de hydrogeologische gesteldheid ter hoogte van de bestaande groeve; dat in die studie volgende conclusies worden vooropgesteld :

"De boringen nrs. 1 en 2 werden uitgevoerd tot op een diepte van respectievelijk 16.0 en 14.0 m. onder aanzetpeil of maaiveldpeil ter plaatse.

In deze boringen werden tot op de grootst bereikte diepte kwartaire leemlagen aangeboord.

Om de juiste dikte van deze kwartaire leemlagen te kennen, evenals de aard van het onderliggende tertiaire substraat, werd de derde verkenningsboring doorgevoerd tot op grotere diepte.

Uit deze boring blijkt dat het kwartaire dek er ter plaatse een dikte van ca. 20 m bereikt.

Eronder worden de groengrijze lichte zandleemlagen aangetroffen, die de overgangslagen uitmaken tussen de Ieperiaanse zandlagen en de zware Ieperiaanse kleilaag.

De boring werd doorgezet tot op een diepte van 25 m. onder het maaiveld. Tot op deze diepte werd deze Ieperse zandleem overgangslaag aangetroffen.

Deze laag strekt zich nog dieper uit tot aan de top van de Ieperse kleilaag.

De groeve bereikt een diepte van 10 à 12 m t.o.v. het omringend maaiveldpeil.

Uit de boringen blijkt dat de groeve volledig in de leemlagen uitgegraven is, en dat er onder de bodem van de put nog een kwartaire leemlaag van gemiddeld ca. 8 m dikte aanwezig moet zijn.

Onder deze leemlagen komt verder nog een minimum 5 meter dikke lichte zandleemlaag voor van het Ieperiaan.

Zowel onder als zijdelings van de uitgegraven put komen er geen waterdoorlatende zandlagen voor.

De doorlatendheid van de aanwezige leemlagen is vrij miniem zodat belangrijke infiltratie van

eventueel verontreinigd water zowel in de diepte als zijdelings van de put nagenoeg uitgesloten zijn.

Daarbij komt nog dat de ionenuitwisselingscapaciteit van leemlagen zeer groot is.

Uit de peilbuiswaarnemingen blijkt dat de grondwatertafel een lichte helling vertoont in noord-oostelijke richting.

Eventuele verontreiniging zal dan ook het eerst in de peilbuizen 1 en 3 waar te nemen zijn";

dat de conclusies van die studie aansluiten bij het gunstig advies van de dienst NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE van 21 oktober 1983 waarin staat geschreven : "Op hydrogeologisch vlak stellen er zich weinig problemen. Over de ganse diepte van de put wordt kwartaire leem aangetroffen. De reeds gebouwde waarnemingsputten voldoen, op voorwaarde dat zij bereikbaar blijven"; dat weliswaar in dat advies het wenselijk wordt geacht om voor het aanvangen van de stortactiviteiten grondwaterstalen te nemen en te ontleden om een nultoestand op te nemen; dat het hier een algemene voorzorgsmaatregel betreft die stoelt op artikel 49 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem, naar luid waarvan vóór de aanvang van de stortactiviteiten watermonsters uit de peilputten moeten worden genomen, zodat die voorzorgsmaatregel geen afbreuk doet aan het in dat advies verwoord standpunt dat zich op hydrogeologisch vlak weinig problemen stellen;

4.2.3.3. Overwegende dat noch uit het bestreden besluit, noch uit het advies van de OVAM van 21 oktober 1983, noch uit een ander stuk van het administratief dossier kan worden afgeleid op grond van welke concrete elementen de minister tot het oordeel is gekomen dat de hydrogeologische gesteldheid van het gebied wel problematisch is, terwijl nochtans in de studie van GEOLAB, een zeer concrete beschrijving wordt gegeven van de grondlagen en hun doorlaatbaarheid, zowel vertikaal als horizontaal, en daaruit de conclusie wordt getrokken dat

de hydrogeologische gesteldheid van het terrein gunstig is en terwijl dat technisch gestoffeerd advies ook steun vindt in het advies van de dienst NATUURLIJKE RIJKDOMMEN EN ENERGIE van 21 oktober 1983, eveneens gestoeld op de vaststelling dat over de ganse diepte van de put kwartaire leem wordt aangetroffen; dat, in tegenstelling tot die concreet onderbouwde adviezen, door de verwerende partij geen enkel concreet element wordt aangebracht waaruit blijkt dat in afwijking van die adviezen, de hydrogeologische toestand van het terrein derwijze problematisch is dat het terrein niet in aanmerking komt voor een opvulling met klasse II-afvalstoffen; dat aldus niet afdoende is aangetoond waarom de "hydro-geologische gesteldheid van het terrein laat vermoeden dat de put moeilijk droog te pompen zal zijn en er bijgevolg een reëel risico bestaat van een laterale verplaatsing van percolatiewater doorheen de zijwanden"; dat het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs van 7 mei 1984 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 november 1983 houdende verlening van de vergunning voor een periode van drie jaar aan Pierre DE LETTER, tot exploitatie van een klasse II-stortplaats te Denderleeuw, Vinkenlaan, op de percelen Sectie B nrs. 334b, 336, 337, 338a, 339g en f, 340, 342k, c en f van het kadaster, gegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt vernietigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.